

Když jsem publikoval svůj článek o tom, že své děti do války nedám, spustila se i jiná reakce, než ta Cemperova. Nevyskočili jen udavači a samozvaní cenzoři, kteří bdí nad bezpečím ovčanů, aby se náhodou nedozvěděli něco zneklidňujícího. Nepřišel jen jednotný ryk naší mediální fronty, že jsem dezinformátor, naše armáda ve skutečnosti nic nechystá a všechno by bylo v nejlepším pořádku, kdyby tu pořád někdo nenarušoval klid na práci.

Nepřišla mi jen obrovská podpora, stovky komentářů, mailů, sdílení, kopírování a přeposílání. Neskončilo to jen hlasitým křikem na sociálních sítích, neskončilo to celou řadou dalších literárních a audiovizuálních dílek. Neskončilo to jen vyšší čteností mého blogu.

Objevily se ženy, které si přečetly nejen můj článek, ale také reakce na něj. Přečetly si Cemperovo vysvětlování, shlédly Řehkovu armádní tiskovku, zamyslely se nad tím a řekly si, že Vidlákův cenzurovaný článek je blíž pravdě, než celý generální štáb i s četařkou Babinčákovou.

Řekly si, že není možné mít odvalu jen na fejsbůku, kde je snadné zvednout pěst, pohrozit mocipánům a varovat je, že se nemají pouštět do křížku s matkami, protože tohle nevyhrál ani Brežněv. Řekly si, že je třeba fejsbůk přetavit ve skutečnost. Řekly si, že

virtuální matky nestačí, je zapotřebí ukázat politikům skutečné ženy z masa a kostí, které mají děti, vnuky i manžely a nemíní o ně přijít. Je třeba ukázat, že nešlo jen o internetové řečičky, že znepokojení nad kroky vlády je skutečné... zkrátka a dobře, je třeba vyjít na ulici.

A tak se ke mě dostal leták o pochodu z Vyšehradu na Letnou. Na tuto sobotu 10.12.2022. Ženy za život. Ženy, které mají syny, vnuky a muže, které nechtějí dát za potravu dělům. To víte, že jsem si hned popovídal s organizátorkami a slíbil jim podporu.

Holky to nebudou mít jednoduché. Celá akce je dost narychlo. Nesvolávají to už dva měsíce, nemají ani zdaleka takový dosah, jakým disponují organizátoři demonstrací Česka na prvním místě. Ani nemají žádný plán, jak si vezmou republiku zpátky. Prostě jen chtějí ukázat, že kdyby démon války začal brát, tak se budou bránit tak, jak to umí jen máma.

Ono totiž nechybělo moc. Kdyby se nám Joe Biden blbě vyspal a řekl, že do Polska přiletěla ruská raketa, tak prostě byla ruská a dneska už by možná nemělo smysl něco říkat, protože naši synové už by byli na cestě za svými pěti minutami vojenské slávy někde na Donbase. Tohle nám řekli jasně, v případě války NATO s Ruskem bychom byli účastníky konfliktu od první (do desáté) minuty. Naštěstí se kolektivní Biden rozhodl, že si chtějí ještě užít své peníze i jachty a tak se konec světa nekonal. Ale bylo to o fous a ti naši by do toho šli.

Proto si holky řekly, že to tak prostě nemohou nechat.

Počítají s odmítavými reakcemi. Jen poslaly do světa svůj leták, už se dozvěděly, jaké jsou kolaborantky, které nechápou svatý úkol západní civilizace, porazit mongoloidní hordy z východu. Očekávají, že se jim dostane posměšků i urážek. Očekávají, že si na ně každý troufne, každý si otevře hubu a bude je dehonestovat, jak to jen jde. Přesto půjdou. I kdyby jich bylo málo, i kdyby je nikdo nepodpořil.

Protože o životy jejich synů se nesmlouvá. O životy dětí se bojuje.

Hele, doteď jsme dělali protesty my muži. Taky jsme si u toho dost honili ega, vymýšleli jsme plány, jak změnit svět, vymezovali se vůči jiným plánům na totéž, dělali velká gesta, natáhli jsme si tam hodně udělátek na zesílení zvuku i obrazu, přidali jsme záznamová zařízení, abychom jednou měli na co vzpomínat... A také jsme se řádně pohádali o zásluhy.

Možná je načase, aby šly naše ženy. Bez velkých plánů, velkých vizí, bez manifestů a bez lídrů, kteří by si nárokovali čelní místa. Možná to chce, aby šly naše holky a ukázaly prachobyčejný vzdor. Aby prostě ukázaly vztyčený prostředníček všem vládním lokajům a ukázaly, co si myslí o válečném nadšení některých spoluobčanů. Aby ukázaly, že když se teď nebojí vyjít na ulici, tak se za mobilizace nebudou bát poprat se s odvodními komisaři. Aby ukázaly, že mateřský pud a láska jsou silnější než vlastní život. Žádné plány na pád vlády, žádné politické vize. Jen odhodlání bránit svoje děti.

Poznávací znamení je bílá šerpa nebo stuha. A také budou mít růže na rozdávání. Aby ukázaly, že pro své děti dají klidně i vlastní krev.

A tak vás chci vyzvat, abyste přišli. Nebo možná lépe, abyste přišly. A my muži bychom tam měli být taky, kdyby si na holky chtěl někdo dovolovat... Tentokrát nejde o množství. Nejde o sto tisíc lidí na Václaváku. Nejde o politiku. Holky prostě jdou říct těm nahoře, že jim pro jejich válčení děti nedají. Bez ohledu na následky. To stojí za podporu.

ŽENY, MATKY, BABIČKY, DCERY A VNUČKY
VÁS ZVOU NA

Všichni
jsou
vítáni,
těšíme se i
na celé
rodiny s
dětmi.

POCHOD ZA MÍR

Sobota 10.12. 2022 v 11:00
Ostroh Vyšehradské skály v Praze
u Galerie Vyšehrad

Je třeba stát na straně míru, a proto žádáme:

- neutralitu naší země v konfliktu
Ukrajina - Rusko
- návrat k diplomacii a jednání o míru
- zákaz posílání zbraní

Pořadatel: **Ženy za život**
Email: zenyzazivot@gmail.com

Trasa:

Vyšehrad ->
Palackého nám. ->
Palachovo nám. ->
Strakovka ->
Kyvadlo na Letné
(okolo 14:00)